

ஆர்.எஸ். ஜேக்கப்பின் 'வாத்தியார்' புதினத்தில் கரிசல் மொழி வழக்காறுகள்

ப. டேவிட் பிரபாகர் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை-600059, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Language Registers of Karisal Region as Depicted in R.S. Jacob's 'Vaathiyaar' Novel

P. David Prabhakar a, *

^a Department of Tamil, Madras Christian College, Madras University, Chennai-600059, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
tamilprofessor@gmail.com

Received: 10-03-2021
Revised: 01-05-2022
Accepted: 02-05-2022
Published: 07-07-2022

ABSTRACT

The Purpose of this study is to identify the Language registers of Karisal (Black Soil) region based on the novel written by R.S. Jacob. Descriptive and analytical methods are used to bring out peculiar usage of language expressions associated with the people, culture, and agro village life of this region as documented in this novel. This paper will help us understand the uniqueness of Karisal dialect and its archaic forms. It also reveals the importance of fictions in regional dialects.

Keywords: Language Registers, Regional Dialect, R.S. Jacob, Fiction in Dialects, Karisal Writers.

முன்னுரை

வட்டாரம், சமூகம், தொழில் சார்ந்து ஒரு மொழியின் கிளை மொழிகள் அமைகின்றன. 'செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும் தம்குறிப் பினவே திசைச்சொல் கிளவி' எனத் தமிழில் அமையும் கிளை மொழிகளைத் தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது (Ilampooranar, 1966). தொல்காப்பியத்தில் காணலாகும் 'திசைச்சொல்' என்னும் சொல் வகை வட்டாரக் கிளைமொழியைக் குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் பன்னிரு நிலங்களையும் இன்றைய தமிழகப் பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டு தெ.பொ.மீ அவர்கள் விளக்கியுள்ளார் (Meenakshisundaran, 1965). வட்டாரம் என்பது புவியியல் சார் கிராமங்களின் தொகுதி. ஒலி நிலை (Phonology) இலக்கணம் (Grammar) சொற்களஞ்சியம் (Lexicon) போன்றவற்றில் ஏற்படும் மாற்றத்தை ஆராய்ந்தால், மொழி மாற்ற நிலையில் ஒரு சில இடங்களில் வேறுபாடு இன்றியும் வேறு சில இடங்களில் வேறுபட்ட போக்கும் காணப்படும். இவற்றின் அடிப்படையில் ஒத்த வழக்கு உள்ள பகுதிகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்ப்பதன் வாயிலாகக் கிளை மொழிகளை வகைப்படுத்த முடியும். பேச்சு வழக்கில் காணப்படும் சிறப்புக் கூறுகளை வைத்துக் கிளைமொழி எல்லைக்கோடுகள் (isoglosses) இட்டு கிளைமொழி வரைபடத்தை (Dialect Atlas) உருவாக்கலாம் என செயராசு நத்தானியேல் குறிப்பிடுகிறார் (Jayaraj Nathaniel, 1982). இவ்வகையில் கரிசல் பகுதியைத் தமிழக வரை படத்தில் வரையறுத்துக்கொள்ள இயலும்.

தமிழகத்தின் கரிசல் பகுதி தனித்தன்மை வாய்ந்த நிலவிலும் வாழ்வியலும் கொண்டது. வானம் பார்த்த பூமியை நம்பிய வாழ்க்கையைக் கொண்டது. கருப்பு மண், கானல், புஞ்சை காடு முதலியன இம்மண்ணின் அடையாளங்கள். பயிர் வகைகள், பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், உணவு முறைகள் போன்றவற்றில் இம்மண் தனக்கான தனித்தன்மையைப் பேணி வருகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் மேற்கு எல்லையான பெருநாழி, சூரங்குடி, வேம்பார் தொடங்கி தாத்துக்குடி, விளாத்திக்குளம், கோவில்பட்டி, சங்கரன் கோவில் எனத் தொடர்ந்து விருதுநகர், ராஜபாளையம், தென்காசி என்று மேற்கு மலை அடிவாரம் வரை விரிந்து கிடக்கும் நிலப்பரப்பு கரிசல் வட்டாரம் எனப்படுகிறது (Murugan, 1989). இம்மண்ணில் எழுந்த இலக்கியங்கள் மக்களின் இன்ப துன்பங்களை மண்ணின் மொழியில் எதார்த்தமாக வெளிப்படுத்துகின்றன. கரிசல் வட்டார மொழியில் தனித்தன்மை வாய்ந்த மொழிநடைப் பாங்குகள் உண்டு (Neethivanan, 1983) இவை கரிசல் மண்ணில் எழுந்த படைப்புகளில் உயிர்ப்போடு வெளிப்படுகின்றன.

ஒரு பகுதியில் வாழும் மக்களின் பிரச்சினைகளை அவர்களின் மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளோடு அவர்கள் வாழும் பகுதிகளின் அழகுகளோடு அல்லது அவலங்களோடு எதார்த்தமாக வெளிப்படுத்துவது வட்டார இலக்கியம் என்கிறார் தி.முருகன் (Murugan, 1989).

கரிசல் எழுத்தாளர்கள்

கி. ராஜநாராயணன், பூமணி, செயப்பிரகாசம், சோ. தர்மன், மேலாண்மை பொன்னுசாமி தனுஷ்கோடி ராமசாமி, பொன்னீலன், கழனிபூரன், ஞானன், ஸ்ரீதர கணேசன் போன்றோர் கரிசல் வட்டார இலக்கியப் படைப்பாளர்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இவ்வரிசையில் ஆர். எஸ். ஜேக்கப் குறிப்பிடத்தக்க முன்னோடி கரிசல் வட்டார எழுத்தாளராக விளங்குகிறார். இவரது 'வாத்தியார்' புதினம் முதலில் 1987 ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது.

ஆர். எஸ். ஜேக்கப்

கரிசல் எழுத்தாளரான ஆர்.எஸ். ஜேக்கப் (1926) சாத்தான்குளம் அருகிலுள்ள ராஜாவின் கோயில் கிராமத்தில் பிறந்தவர். கிராமப் பள்ளி ஒன்றில் ஆசிரியராகப் பணியேற்று, கரிசல் மக்களின் முன்னேற்றத்தில் ஈடுபாடு காட்டியவர். புரட்சிகரமாக எழுதியதற்காகவும், தலைமறைவு தோழர்களுக்கு இடம் கொடுத்ததாலும் நெல்லை சதி வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டு சிறை தண்டனை பெற்று விடுவிக்கப்பட்டவர். மரண வாயில் (2003) பனையண்ணன் (2009) ஆகிய புதினங்களையும் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் பிறவகைப் படைப்புகளையும் தமிழுக்கு வழங்கியவர்.

கரிசல் கிராமச் சித்திரம்

ஆர்.எஸ். ஜேக்கப்பின் 'வாத்தியார்' புதினம் கரிசல் கிராமம் சார்ந்த கதையாகும். இது அதிகப் புனைவுகளற்ற உண்மைக் கதையாகும். இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் கதை மாந்தர்கள்,

வீடுகள், மண், மரம், செடி கொடிகள் யாவும் கரிசல் வாழ்வை நம் கண்முன் நிறுத்துகின்றன.

வாத்தியார் புதினம் கரிசல் கிராமத்திற்குள் வாசகனைப் பின்வருமாறு அழைத்துச் செல்கிறது.

மேகாற்று கண்ணில் மண்ணை அள்ளித் தூவியது. கரிசல் பூமியில் பவுடர் தெளித்தது போன்ற ஒற்றையடி தடம். அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக பனைகள் பாளை இல்லாமல் பலனற்று நின்றன. புஞ்சைக்கு ஒன்றிரண்டாக வேம்பு, கருவை, உடை மரங்கள் தலைவிரித்து நிழல் தந்தன. மத்தியானக் கஞ்சி குடிக்க, பருத்தி பகிர்ந்துகொடுக்க அம்மர நிழல்கள் தான் பயன்பட்டன. சில மரங்களில் தொட்டில்கள் தொங்கின. அரு வெட்டும் பெண்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை முட்புதர் போன்றுள்ள உடை மரங்களில் தொட்டில் கட்டித் தூங்க வைத்திருந்தனர். பாதையின் இரு மருங்கிலும் பருத்திச் செடிகள்

குச்சாய் நின்றன. ஒரு சில செடிகளிலுள்ள மஞ்சள் நிற பூக்கள் கோடைப் பருத்தி கொஞ்சம் கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கை ஊட்டின (Ilampooranar, 1966).

இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் ஆலமரத்தான், ஆவுடை, ஆண்டி ரெட்டி, பேராச்சி, நிறைகுளத்து தேவர், காகாச்சி, தரகர் சுப்பையா, மூக்காண்டி, திம்மி ரெட்டியார் போன்ற கதைமாந்தர்களின் பெயர்கள் கரிசல் மண்ணின் மணத்தை நுகர செய்கின்றன.

ஓலை வீடு, காரை வீடு, கட்டை மண் தொட்டி வீடு ஆகிய வீட்டு வகைகளும் மோட்டை, பெரிய திருணை, மட்ட பாகு முதலிய வீட்டில் கூறுகளை சுட்டும் சொற்களும் கரிசல் கிராமத்தை நம் வசப்படுத்துகின்றன (Jacob, 2007).

இலக்கணக் கூறுகள்

- எல, ஏவிளா, ஏலே, நீரு ஏல இங்க வால போன்ற விளிப்புகள் கரிசல் வட்டாரத்துக்குரியவை. இதுபோன்றே, எங்கல என்னல முதலிய வினவுச் சொற்களும் வாத்தியார் புதினத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளன (Jacob, 2007)
- கரிசல் மண்ணில் வழங்கும் பெறகு அவாட்ட (அவளிடம்) வரவுட்டு பாத்துக்கலாமுன்னு (விட்டு, என்று) போன்ற இடைச்சொற்களும் வட்டாரத் தன்மையைக் காட்டுகின்றன (Jacob, 2007)
- அடிச்சிரணும், போயிட்டாவ, அடியாதீங்க, சொல்லுளா, கதவச் சாத்துல, நிக்ற கேக்றன் குறுக்க நிக்கி போன்ற வினை வடிவங்களும் கரிசல் மண்ணின் பண்பைக் காட்டுவன (Jacob, 2007).
- குனிந்தவாறு எனப் பொருள்படும் கொன்னியவாறு மூணாப்பு (மூன்றாம் வகுப்பு) பள்ளிட்டத்துக்கு (பள்ளிக்கூடத்திற்கு) போன்ற வடிவங்களும் இப்புதினத்தில் கரிசல் மொழிகளாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இதுபோன்றே, மகா (மகள்), மேகுடி (மேல்குடி), கீகுடி (கீழ்குடி), பிலாக்கணம் (ஒப்பாரி), பிட்டி (பின் தலை) முதலிய பேச்சுவழக்குச் சொற்களும் வாத்தியார் புதினத்தில் விரவிக் கிடக்கின்றன (Jacob, 2007)

ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள்

உணர்த்தும் பொருளோடு ஒலி ஒத்திசைவு கொண்ட சொற்கள் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆகும் இதனை இடைச்சொல் வகையாகக் கருதலாம். இது இரட்டைக்கிளவி, அடுக்குத் தொடராக மொழியில் இடம்பெறுகின்றன. பின்வரும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் வாத்தியார் புதினத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

'குய்யோ முறையோ, நறு நறு வென, காழ் காழ்,கம்மென்று' (Jacob, 2007).

சில சிறப்பு வழக்குகள்

நிலவியல், பண்பாடு, தொழில் சார்ந்த சொற்கள் வட்டாரப் பண்புகளை விளக்குவது போலவே, சிறப்பு வழக்குகள் சிலவும் வட்டாரத் தன்மை கொண்டவைகளாக விளங்குகின்றன. வாத்தியார் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பின்வரும் வழக்குகள் அதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

'மூணுகோலமாக உட்கார்ந்திருக்கீங்க' (Jacob, 2007)

'மூணுமணி கூரா காத்திருக்கோம்' (Jacob, 2007)

நிலவியல் சார் மொழி வழக்குகள்

கருப்பு மண், கானல், புஞ்சைக் காடு ஆகியன கரிசல் பூமியின் அடையாளங்கள். கம்பு, சோளம் குதிரைவாலி, கேழ்வரகு, மல்லி போன்ற பெயர்கள் இம்மண்ணில் வானம் பார்த்து விளைவன. கரிசல்

சார்ந்த இவ்வாழ்வியல் கூறுகள் இலக்கியப் படைப்புகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றை மொழிக் கூறுகள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றன (Jacob, 2007)

புதினத்தில் இடம்பெறும் பனையூர் கரிசல் காடு பற்றிய விவரிப்பு இதனை உணர்த்துகிறது.

திணை கதிர்கள் நான்கடிக்கு மேல் வளர்ந்து நாய் வால் போல் வளைந்து ஆடின. குதிரைவாலிக் கதிர்கள் நன்கு மணிப்பிடித்து குதூகலித்து மகிழ்ந்தன. கரையோர ஆமணக்குகளில் அழகழகான காதோலைகள் போன்று பசுமையான காய்கள் உருண்டு திரண்டு குலுங்கின. ஒரு உடை மரத்தின் படர்ந்திருந்த பீர்க்கன் செடியில் காய்கள் நிறைந்து தொங்கின (Jacob, 2007).

கரம்பை மண், குருணி நிலம், களிமண் தாரை, பாண்டிக்கல், புஞ்சைத் தாவுகள் மேழி புளியவிளாரு, சோழநாற்று, அரு வெட்டுதல், மயிலக் காளை, கம்பம், புல் தட்டை போன்ற சொல் வழக்குகள் கரிசல் மண்ணின் பயிரியல் சார்ந்த சொற்களாகப் புதினத்தில் ஆளப்பட்டுள்ளன. மேலும் இளம் பனையைக் குறிக்கும் வடலி அதிக பலன் கொடுக்கும் காராமணிப் பனை போன்ற சொற்களையும் ஆர்.எஸ். ஜேக்கப் புதினத்தில் கையாண்டுள்ளார் (Jacob, 2007; Mary, 2018).

உணவு, பலகாரம்

ஒவ்வொரு மக்கள் குழுவும் தாம் வாழும் நிலம் சார்ந்த உணவுப் பழக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. உணவுப் பொருள்கள் குறிப்பிட்ட மக்கள் குழுவின் பண்பாட்டுக் கூறாக விளங்குகின்றது. பின்வரும் உணவுப்பொருள்கள், தானியங்களின் பெயர்கள் 'வாத்தியார்' புதினத்தில் ஆளப்பட்டுள்ளன. குதிராலிக் கஞ்சி, கம்பங் கஞ்சி சிறு பைத்து சாம்பார் கேப்பை மின்னிகாய் சிறு பைத்தம் பலகாரம் கருவாட்டுக் குழம்பு அதலைக்காய் கூட்டு, காணத் துவையல், சீனிக்கிழங்கு, முட்டை காளான் (Jacob, 2007).

தாவரங்கள், பறவைகள், பூச்சிகள்

வேளாண் தொழில் சார்ந்த சொற்கள் மட்டுமின்றி, ஆவிரை, கருவை, உடை, ஆதானா. மட்டைக் கள்ளி போன்ற தாவரங்கள், மைனா, கரிக்குருவி போன்ற பறவைகள், விட்டி, புட்டான் போன்ற பூச்சிகள், வைசுரி, நரம்பு சிலந்தி போன்ற நோய்கள் பற்றிய மொழிப் பதிவுகள் கரிசல் வாழ்வை நம் கண்முன் நிறுத்துகின்றன (Jacob, 2007).

பழக்கவழக்கம், நம்பிக்கை சார்ந்த மொழிப் பதிவுகள்

கரிசல் மக்களிடம் காணப்படும் பழக்கவழக்கங்களையும் நிலவும் நம்பிக்கைகளையும் புதின ஆசிரியர் எதார்த்தமான வட்டார மொழியில் படைத்தளித்துள்ளார்.

'சிறுகோலி வச்சி தலை வாருதல்'

ஆதாள வச்சி பல் துலக்குதல் போன்ற பதிவுகள் பழக்க வழக்கங்களுக்குச் சான்றுகளாக அமைகின்றன.

இதுபோன்றே,

புட்டான் பறக்கு கிட்ட மழை இருக்கு

மஞ்சள் வெயில் பஞ்சத்துக்கு அறிகுறி'

பேதியில் போவான பெண் பாவம் பிடிக்கும் போன்ற கரிசல் நம்பிக்கைகளையும் கதை ஓட்டத்தோடு இயைந்தவாகப் புதின ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார் (Jacob, 2007)

சொலவடைகளும் பழமொழிகளும்

'நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியும் உடைமையும்
மென்மையும் என்று இவை விளங்கத் தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்
ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப'
என்பார் தொல்காப்பியர் (Ilampooranar, 1966).

மக்களின் அன்றாட வாழ்வியல் சூழலில் இயல்பாக வெளிப்படும் சொலவடைகளும் பழமொழிகளும் பொருளாழம் கொண்டவை. இத்தகைய முதுமொழிகள் கரிசல் மண்ணின் உயிர் மொழியாக விளங்குபவை. இவை மண்ணோடும் மக்களோடு இரண்டறக் கலந்தவை. கரிசல் மண்ணில் வழங்கும் பல்வேறு சொலவடைகளையும் பழமொழிகளையும் புதின ஆசிரியர் பொருத்தமான சூழல்களில் கதை மாந்தர்களின் கூற்றுகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (Jacob, 2007).

'அத்திப் பூத்தாப்ல' (Jacob, 2007)

முள்ளை முள்ளால் தான் எடுக்க வேணும் வீரியத்தை விட காரியம் முக்கியம் போன்ற தமிழகம் தழுவிய பொதுவான பழமொழிகளையும் கரிசல் மக்கள் பயன்படுத்துவதைக் கதைமாந்தர் கூற்றுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

"ஊர மூட உலை மூடி ஏண்டா; ஆனை பார்க்க வெள்ளெழுத்தா
உரலுக்குள் கிடக்கிற நெல்லு உலக்கைக்கு அஞ்சினா முடியுமா
உழக்குள்ள கிழங்கு மேற்காணு
அட்டைய புடிச்ச தொட்டில்ல போட்ட கிடக்குமா"

குத்திப் பாத்தா ஒரு ரத்தம் கூடி அழுதா ஒரு சத்தம் மேற்காணும் சொலவடைகளும் பழமொழிகளும் கரிசல் வட்டாரப் பண்பைப் புலப்படுத்துகின்றன (Jacob, 2007).

வசைச் சொற்கள்

ஒவ்வொரு வட்டார மொழியில் வசைச் சொற்கள் உண்டு. வசையானது இலக்கியங்களில் ஓர் உத்தியாக ஆளப்படுவதுண்டு. வசைச் சொற்களும் வட்டார மொழியின் பண்புகளைக் காட்டுவன. வசைச் சொற்கள் பலவும் வாத்தியார் புதினத்தில் கதை மாந்தர் கூற்றுகளில் இடம்பெறுகின்றன. ஆயினும் பாலியல் சார்ந்த வசைச் சொற்கள் இப்புதினத்தில் இடம்பெறுவதை ஆசிரியர் தவிர்த்துள்ளார். இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் சில வசைச் சொற்கள்:

அடா முண்டம், அட சண்டாளி, வெங்க பயலு, கசவாலி பயல்கள் சோத்து முண்டம் பொட்ட மூளி. மேலும், சாணா பயல், கோமுட்டி பயல் போன்ற போன்ற சாதிய பெயர் கொண்ட வசவுகள் பாத்திரங்களின் கூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன (Jacob, 2007).

புழங்கு பொருட்களின் பெயர்கள்

வீட்டு உபயோகம், தொழில் சார்ந்து மக்கள் பல்வேறு புழங்கு பொருட்களை பயன்படுத்துகின்றனர். மக்களின் பொருள்சார் பண்பாட்டில் புழங்கு பொருட்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தினை வகிக்கின்றன. வாத்தியார் புதினத்தில் கரிசல் வட்டாரப் புழங்கு பொருட்கள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் சில பின்வருமாறு:

'கிளியாஞ் சட்டி முள்வாங்கி

தூரிக் கத்தி பனஞ்சிலாட்டையால் குழி செய்த தட்டி தார்க் கம்பு' (Jacob, 2007)

வாத்தியார் புதினத்தில் இடம்பெறும் கத்தி தீட்டுதல் தொடர்பான பின்வரும் விவரிப்பு கத்தி தீட்டும் முறையினையும் பல்வேறு அருவாள்களையும் குறிப்பிடுகிறது.

காளியண்ணன் ஒரு கல்லில் உட்கார்ந்து வெள்ளைக் கல்மாப் பொடியைத் தீட்டுப் பலகையில் தட்டி பாளை சீவுகின்ற அருவாளையும் நுங்கு வெட்டுகிற அருவாளையும் ஓலை மட்டை வெட்டுகிற முரட்டு அருவாளையும் மாற்றி மாற்றி கோபத்தோடு தீட்டிக்கொண்டே (Jacob, 2007).

முடிவுரை

கரிசல் படைப்புகள் மக்களின் அசலான வாழ்வை நிலவியல், பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் அவர்களுக்கான உயிரோட்டமான மொழியில் சித்திரிக்கின்றன. சொல், இலக்கணக் கூறுகள், தொடர் எனும் பல்வேறு நிலைகளில் கரிசல் மொழி வழக்காறுகள் இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. வட்டாரத் தன்மை கொண்ட படைப்புகளின் இன்றியமையாமையை உணரவும், இத்தகைய படைப்புகளில் காணலாகும் தனித்தன்மை வாய்ந்த மொழி வழக்காறுகளை ஆவணப்படுத்தி தமிழ்மொழி களஞ்சியத்தை விரிவாக்கவும் இத்தகைய வழிவகுக்கும்.

References

- Ilampooranar, (1966) Tholkappiyam, Kazhakam, Chennai, India.
- Jacob, R.S., (2007) Vaathiyar, New Century Book House, Chennai, India.
- Jayaraj Nathaniel, C., (1982) 14th Ayyuvkovai, Annamalai Nagar, Chennai, India.
- Mary, S., (2018) R.S. Jacob Novels: Kalankalum Pataippaalumaiyum, Unpublished Ph.D Thesis, SRM University Kattankulathur, India.
- Meenakshisundaran, T.P., (1965) A History of Tamil Language, Deccan College, Pune, India.
- Murugan, T., (1989) Tamilil Vattara Ilakkiyam Oru Pothu Parvai, 17th Ayyuvkovai, Annamalai Nagar, India.
- Neethivanan, J., (1983) Nataiyiyal, Manivasakar Pathippakam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License